

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ
ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ІНСТИТУЦІЙНИ
ЗАСАДИ ВПРОВАДЖЕННЯ МСФЗ



PROBLEMS OF AN ORGANIZATION
AND THE FUNCTIONING
OF INSTITUTIONAL FOUNDATIONS
OF IFRS IMPLEMENTATION

УДК 657.421.1

JEL Classification M410

Матвійчук Людмила

здобувач

Тернопільський національний економічний університет, м. Тернопіль, Україна

E-mail: paluhms@ukr.net

ОЦІНКА МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ В УМОВАХ ВІТЧИЗНЯНОЇ ПРАКТИКИ ОБЛІКУ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ

Matviychuk Lyudmyla

PhD student

Ternopil National Economic University, Ternopil, Ukraine

E-mail: paluhms@ukr.net

EVALUATION OF INTERNATIONAL STANDARDS IN CONDITIONS DOMESTIC ACCOUNTING PRACTICES OF NONCURRENT ASSETS

Анотація

Актуальність. Вітчизняна економічна система все більшою мірою залежить від світових глобалізаційних процесів, що спричиняє необхідність формування адекватного інформаційного середовища. Його можна забезпечити за умови існування інтегрованої системи бухгалтерського обліку, що базується на принципах міжнародних стандартів обліку. Цей процес є цілком закономірним, оскільки облікові та звітні дані вітчизняних підприємств повинні бути порівняльними в рамках міжнародних співставлень, а реформування бухгалтерського обліку в Україні передбачає імплементацію міжнародних документів.

Методи. Теоретичною та методологічною основою дослідження є висвітлені у працях вчених-економістів наукові положення у галузі управління необоротними активами та їх бухгалтерського обліку. Реалізація мети та завдань наукової роботи здійснена за допомогою наступних методів: системного підходу, узагальнення, монографічного, аналізу, порівняння тощо.

Результати. Проаналізовано основні норми національного та міжнародного стандартів, які регулюють облік необоротних активів, зокрема основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та нематеріальних активів. Встановлено основні розбіжності і спільні риси між П(С)БО та МСБО. Розкрито особливості визнання основних засобів, їх класифікації, оцінки та переоцінки, надходження й вибуття, порядок нарахування амортизації, відображення інформації про основні засоби у фінансовій звітності.

Перспективи. Перспективи подальших досліджень будуть спрямовані на вивчення міжнародного досвіду ведення обліку необоротних активів та обґрунтування процесу гармонізації національних стандартів, що сприятиме підвищенню ефективності бухгалтерської практики.

Ключові слова: необоротні активи, основні засоби, облік, національні стандарти, міжнародні стандарти.

Abstract

Introduction, Purpose. Domestic economic system is more dependent on the world processes of globalization, which causes the need to form an adequate information environment. It can be provided that ensure integrated accounting system based on the principles of international accounting standards. This process is quite natural, since the accounting and reporting data of domestic enterprises must be comparable in international comparisons, and accounting reform in Ukraine provides for the implementation of international instruments.

Methods. Theoretical and methodological basis of research is highlighted in the writings of economists research position in the field of non-current assets and their accounting. Implementation of the goals and objectives of the scientific work carried out by the following methods: a systematic approach, synthesis, monographic, analysis, comparison etc.

Results. The basic norms of national and international standards governing the accounting of fixed assets, including fixed assets, other non-current tangible assets and intangible acts. The basic differences and similarities between P(S)A and ISA. The features of fixed assets recognition, classification, assessment and reassessment, receipt and disposal procedure for depreciation, display information on fixed assets in the financial statements.

Discussion. Prospects for future research will be aimed at studying the international experience of accounting of fixed assets and rationale for the harmonization of national standards that will improve the efficiency of accounting practices.

Keywords: non-current assets, fixed assets, accounting, national standards, international standards.

Аннотация

Актуальность. Отечественная экономическая система все в большей степени зависит от мировых глобализационных процессов, что вызывает необходимость формирования адекватной информационной среды. Его можно обеспечить при условии существования интегрированной системы бухгалтерского учета, базирующаяся на принципах международных стандартов учета. Этот процесс является вполне закономерным, поскольку учетные и отчетные данные отечественных предприятий должны быть сопоставимыми в рамках международных сопоставлений, а реформирование бухгалтерского учета в Украине предусматривает имплементацию международных документов.

Методы. Теоретической и методологической основой исследования являются освещены в работах ученых-экономистов научные положения в области управления необоротными активами и их бухгалтерского учета. Реализация целей и задач научной работы осуществлена с помощью следующих методов: системного подхода, обобщения, монографического, анализа, сравнения и т.д.

Результаты. Проанализированы основные нормы национального и международного стандартов, регулирующих учет необоротных активов, в частности основных средств, других необоротных материальных активов и нематериальных акты. Установлены основные разногласия и общие черты между П(С)БУ и МСФО. Раскрыты особенности признания основных средств, их классификации, оценки и переоценки, поступления и выбытия, порядок начисления амортизации, отображение информации об основных средствах в финансовой отчетности.

Перспективы. Перспективы дальнейших исследований будут направлены на изучение международного опыта ведения учета необоротных активов и обоснование процесса гармонизации национальных стандартов, что будет способствовать повышению эффективности бухгалтерской практики.

Ключевые слова: внеоборотные активы, основные средства, учет, национальные

стандарты, международные стандарты.

Актуальність. Багато вітчизняних підприємств аграрного сектору економіки вже сьогодні працюють за правилами, що диктують євроринок та сучасні глобальні економічні відносини. Це визначає передумови формування єдиного інформаційного середовища за даними бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Такий процес означає розвиток вітчизняної системи обліку та звітності у відповідності до вимог чи рекомендацій міжнародних стандартів.

Починаючи із січня 2012 року, Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зобов'язує публічні акціонерні товариства, а також підприємства, які провадять господарську діяльність за видами, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, складати фінансову звітність та консолідовану фінансову звітність за міжнародними стандартами. Поряд із цим, аграрні суб'єкти господарювання можуть самостійно застосовувати норми Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку.

Одними із найважливіших об'єктів для сільськогосподарських підприємств є необоротні активи, що незалежно від форми власності, організаційної структури, розмірів та обсягів діяльності, потребує адекватного відображення в обліку і звітності. В цьому аспекті актуальним є дослідження сучасного стану обліку необоротних активів в Україні та оцінка його відповідності вимогам міжнародних стандартів бухгалтерського обліку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання відображення повної та достовірної інформації про необоротні активи – одне із першочергових завдань практики, яке знайшло місце у працях відомих науковців, а саме: М. Баканова, І. Бланка, С. Голова, Р. Грачової, В. Жука та ін. Важливими проблемами у науці є також обґрунтування процесу гармонізації вітчизняних стандартів обліку до міжнародних. Їх вивчали такі економісти як: Ю. Азаровська, М. Войнаренко, О. Замазій, В. Костюченко, О. Небильцова, Н. Ткаченко, Н. Пономарьова тощо, але потребують подальшого дослідження і порівнянь.

Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, невіршеними залишаються питання щодо відображення в обліку окремих об'єктів необоротних активів за національними і міжнародними стандартами, що зумовлює необхідність подальшого вивчення цієї проблеми.

Мета. Метою нашого дослідження є дати оцінку стану обліку необоротних в аграрному секторі за вітчизняними нормами та обґрунтувати шляхи його удосконалення в рамках глобалізаційного вектору розвитку бухгалтерського обліку.

Методи. Теоретичною та методологічною основою дослідження є висвітлені у працях вчених-економістів наукові положення у галузі управління необоротними активами та їх бухгалтерського обліку. Реалізація мети та завдань наукової роботи здійснена за допомогою наступних методів: системного підходу, узагальнення, монографічного, аналізу, порівняння тощо.

Результати. Розглядаючи питання обліку необоротних активів підприємства згідно вітчизняних та міжнародних стандартів, в першу чергу необхідно виділити таку складову цього процесу як нормативне регулювання. Основними нормативними документами, які регламентують облік основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та

нематеріальних активів (загалом – необоротних активів) в Україні є П(С)БО 7 «Основні засоби» [8] та П(С)БО 8 «Нематеріальні активи» [9]. Щодо міжнародної практики, то тут застосовують норми Міжнародного стандарту бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» (IAS 16 «Property, Plant and Equipment») [7].

На основі цих документів та чинного законодавства, суб'єкти господарювання формують облікову політику щодо визнання та використання необоротних активів [4; 5; 6], до елементів якої належать:

1. Виокремлення об'єктів необоротних активів.
2. Строк корисного використання (експлуатації) об'єктів необоротних активів.
3. Первісна оцінка об'єктів необоротних активів.
4. Методи нарахування амортизації об'єктів необоротних активів.
5. Критерії суттєвості для проведення переоцінки об'єктів необоротних активів.
6. Ліквідаційна вартість об'єктів необоротних активів.

Аналіз стандартів бухгалтерського обліку показав існування ряду відмінностей між вітчизняними та міжнародними нормативами, а тому дослідження сучасного стану обліку необоротних активів в країні та оцінка його відповідності вимогам міжнародних стандартів бухгалтерського обліку є надзвичайно актуальними.

Розглянемо особливості застосування елементів облікової політики стосовно на прикладі найбільшої групи необоротних активів – основних засобів, де першим етапом виділено виокремлення об'єктів необоротних активів.

Так, відповідно до П(С)БО 7 «Основні засоби» - активи, які підприємство утримує з метою:

- використання їх у процесі виробництва або постачання товарів і послуг;
- надання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних функцій;
- очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року

[8].

Об'єктом основних засобів є:

- закінчений пристрій з усіма пристосуваннями і приладдям до нього;
- конструктивно відокремлений предмет, призначений для виконання певних самостійних функцій;
- відокремлений комплекс конструктивно з'єднаних предметів однакового або різного призначення, що мають для їх обслуговування загальні пристосування,
- приладдя, керування та єдиний фундамент, унаслідок чого кожен предмет може виконувати свої функції, а комплекс - певну роботу тільки в складі комплексу, а не самостійно;
- інший актив, що відповідає визначенню основних засобів, або частина такого активу, що контролюється підприємством [8].

Щодо міжнародних стандартів, то МСБО 16 «Основні засоби» визначено, щодо них належать матеріальні об'єкти, які:

- утримуються для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг, для надання в оренду іншим або для адміністративних цілей;
- використовуватимуться протягом більше одного періоду [7].

Із визначень, які подані у стандартах, стає зрозуміло, що поряд із багатьма

спільними характеристиками, вони містять ряд відмінностей. Серед головних слід виділити наступні:

- у міжнародному стандарті не уточнюється, що є об'єктом основних засобів, тобто фахівці самі можуть самостійно визначати активи як об'єкт основних засобів з урахуванням конкретних обставин і умов експлуатації об'єкта;
- серед необоротних активів, облік яких регулюється П(С)БО 7, значаться й інші необоротні матеріальні активи, які відсутні у міжнародних стандартах;
- згідно вітчизняного стандарту об'єкти основних засобів можуть бути поділені на окремі частини, що не передбачено у МСБО [3].

Аналізуючи національні та міжнародні стандарти щодо обліку основних засобів спостерігаються як спільні риси (виділено кольором), так і відмінності в класифікації (рис. 1).

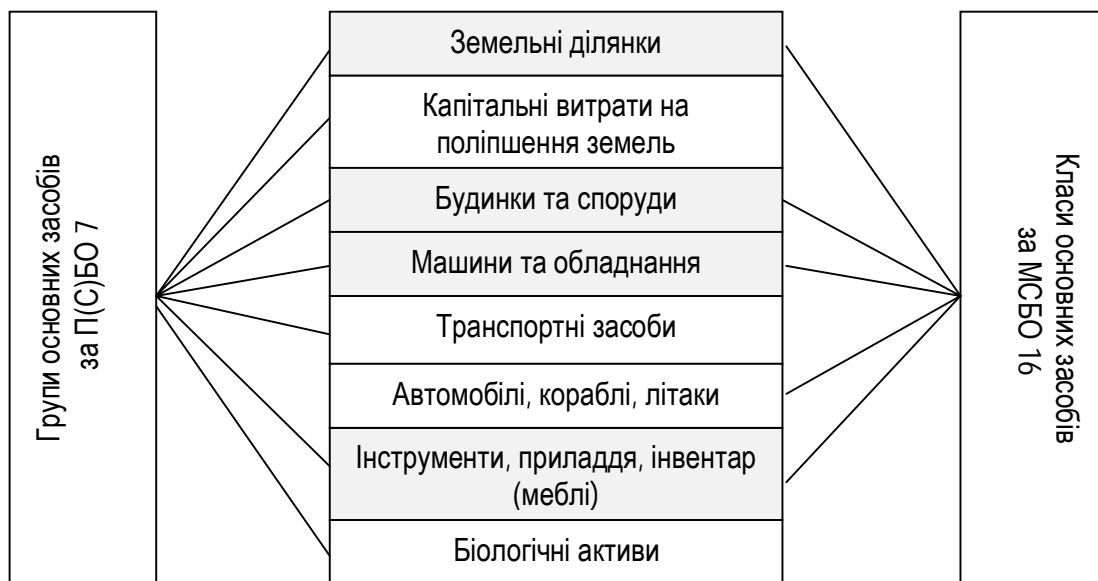


Рис. 1. Класифікація об'єктів основних засобів за П(С)БО та МСБО*

* Систематизовано на підставі джерел [8; 7]

Загалом під групою основних засобів розуміють сукупність однотипних за технічними характеристиками, призначенням та умовами використання необоротних матеріальних активів. Тобто суттєвої різниці між групою і класом у даному випадку немає, проте набір цих груп (класів) є різним. Одним із критеріїв визнання основних засобів є строк корисного використання (експлуатації) об'єктів необоротних активів, яким є 1 рік або ж один виробничий цикл.

Важливим наступним аспектом обліку основних засобів є їх оцінка при надходженні. Відомо, що придбані або створені основні засоби зараховують на баланс за первісною вартістю. Це положення наведене як в національних, так і в міжнародних стандартах.

За МСБО 16, як і за П(С)БО 7 (з урахуванням останніх змін) до первісної вартості об'єкта включається сума витрат (за попередньою оцінкою) на демонтаж, переміщення об'єкта та на відновлення довкілля [8; 7; 3].

З'ясуємо, з яких витрат складається первісна вартість за національними та міжнародними вимогами:

1. Придбання в кредит:

– П(С)БО 7 – витрати на виплату відсотків за кредит не включаються до первісної вартості об'єкта;

– МСБО 16 – у разі якщо об'єкт надходить за допомогою залучення кредитів, то облік витрат на виплату відсотків здійснюється відповідно до МСБО 23 «Витрати на позики», залежно від того, чи є цей об'єкт кваліфікованим активом, а також від умов і обставин сплати таких відсотків.

2. Обмін або не грошові операції:

– П(С)БО 7 – справедлива вартість основних засобів на дату отримання (при обміні на неподібний об'єкт). Залишкова вартість переданого основного засобу (при обміні на подібний об'єкт), але якщо вона вища за справедливу вартість отриманого об'єкту, визнається справедлива вартість, а різниця відноситься до витрат звітного періоду;

– МСБО 16 – собівартість такого об'єкта основних засобів оцінюється за справедливою вартістю, якщо операція обміну має комерційну сутність та справедливу вартість отриманого активу або відданого активу можна достовірно оцінити. Якщо придбаний об'єкт не оцінюється за справедливою вартістю, його собівартість оцінюють за балансовою вартістю відданого активу.

3. За рахунок пайових інструментів:

– П(С)БО 7 – методики обліку будь-яких операцій, в яких брали б участь пайові інструменти або їх (інструментів) вартість, у національному обліку не опрацьовано. Розрахунки з використанням пайових інструментів (або вартості таких) розглядаються тільки у контексті виплат працівникам;

– МСБО 16 – якщо за отримані активи компанія розраховується пайовими інструментами, в обліку така операція відображається за дебетом рахунка відповідних активів і за кредитом рахунка акціонерного капіталу; якщо ж грошовими коштами (сума яких еквівалентна вартості запропонованих пайових інструментів) – дебетується також рахунок відповідних активів, але кредитується у такому разі рахунок зобов'язань.

4. Як внесок до статутного капіталу:

– П(С)БО 7 – погоджена засновниками (учасниками) підприємства справедлива вартість об'єктів основних засобів;

– МСБО 16 – не передбачено.

Слід звернути на наступний елемент облікової політики – амортизацію. Визначення цього терміну за національними та міжнародними стандартами за своєю суттю є тотожними. Так, згідно П(С)БО 7, «амортизація – це систематичний розподіл вартості, яка амортизується, необоротних активів протягом строку їх корисного використання (експлуатації)» [8]. МСБО 16 дає таке визначення: «амортизація - систематичний розподіл суми активу, що амортизується, протягом строку його корисної експлуатації» [7].

Щоправда вказані стандарти надають можливість вибору методів обчислення амортизації. П(С)БО 7 пропонує п'ять методів нарахування амортизації, з яких підприємство має право обрати будь-який, а саме:

- прямолінійний;
- зменшення залишкової вартості;
- прискореного зменшення залишкової вартості;

- кумулятивний;
- виробничий [8].

Для нарахування амортизації МСБО 16 пропонує використовувати такі методи:

- прямолінійний метод;
- метод зменшення залишку;
- метод суми одиниць продукції [7].

Як бачимо, особливої різниці між наявними методами нарахування амортизації не має, однак існують специфічні об'єкти, до яких застосовуються різні підходи. Згідно П(С)БО 7, вартість землі (земельних ділянок) не амортизується. Однак, як зазначено в МСБО 16 «у деяких випадках сама земля може мати обмежений термін корисної експлуатації, тоді її амортизують методом, який відображає вигоди, що мають бути отримані від неї» [7].

Наступним напрямом дослідження виступає процес переоцінки основних засобів, в якому суттєвих відмінностей між МСБО 16 та П(С)БО 7 не спостерігається, але українські стандарти чіткіше зазначають ту межу (більше 10%), яка призводить до необхідності проведення переоцінки. За міжнародними стандартами ця межа зазначається як така, що «суттєво відрізняється» від балансової вартості.

Порівнюючи міжнародні та національні стандарти все ж можна простежити деякі розбіжності при обліку переоцінки основних засобів:

– П(С)БО 7 – підприємство може переоцінювати об'єкт основних засобів, тобто стандартом передбачено тільки одну модель. З прийняттям Податкового кодексу України внесено зміни до П(С)БО 7, зокрема, дозволено застосовувати «індексацію» вартості основних засобів залежно від офіційного рівня інфляції;

– МСБО 16 – стандарт дає підприємству право обирати для відображення в обліку одну з двох моделей оцінки основних засобів після визнання: модель собівартості або модель переоцінки. Норма щодо індексації є суто податковою, і, звичайно, не застосовується.

Щодо вибуття основних засобів, то у П(С)БО і МСБО воно здійснюється на основі продажу, проте у національних стандартах є безоплатна передача, невідповідність критеріям визнання активу, у міжнародних – виключення активу з використання без очікування економічних вигід від його вибуття.

Часткова ліквідація об'єкта основних засобів у міжнародних стандартах не визначається, а у П(С)БО первісна (переоцінена) вартість та знос зменшуються відповідно на суму первісної (переоціненої) вартості та зносу ліквідованої частини об'єкта.

Розглядаючи періодичність перегляду ліквідаційної вартості об'єкта, можна зробити висновок, що деякі норми представлені в МСБО 16, відсутні в П(С)БО 7.

Характеристика вітчизняних та міжнародних стандартів з обліку необоротних матеріальних активів свідчить, що більшість ключових елементів нормативного регулювання відображення інформації про їхні об'єкти співпадають. Існування ж розбіжностей характеризує наявність національних особливостей з оцінки та обліку основних засобів й інших необоротних матеріальних активів. Узгодження проблемних питань дозволить гармонізувати національну систему обліку відповідно до міжнародних

стандартів.

Висновки і перспективи. Таким чином, оцінка сучасного стану обліку необоротних активів в Україні засвідчує, що вітчизняні стандарти певною мірою відповідають вимогам міжнародних стандартів бухгалтерського обліку і звітності, але мають окремі розбіжності. Вони стосуються оцінки, переоцінки необоротних активів, визнання їх первісної вартості, амортизації та вибуття. Їх можна пояснити тим, що міжнародний обліковий стандарт носить загальний рекомендаційний характер та не враховує національних особливостей ведення бухгалтерського обліку.

Список використаних джерел

1. Азаровська, Ю.В. Міжнародна практика та вітчизняний досвід обліку необоротних активів [Електронний ресурс] / Ю.В. Азаровська – Режим доступу: <http://www.mnau.edu.ua/studentresearchjournal/studentresearchjournal021.pdf> (Дата звернення 11.05.2015). — Назва з екрана.
2. Жук, В.М. До проблем стратегії запровадження МСФЗ в Україні / В.М. Жук // Бухгалтерський облік і аудит. – 2010. – № 10. – С.16-22.
3. Косовиць, Л. Облік основних засобів за МСФЗ [Текст] / Л. Косовиць // Головбух. – 2008. – № 35. – С. 17-23.
4. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку нематеріальних активів : Наказ Міністерства фінансів України від 16.11.2009 р. № 1327 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://document.ua/pro-zatverdzhennja-metodichnih-rekomendacii-z-buhgalterskogo-doc4523.html>. (дата звернення 17.05.15). — Назва з екрана.
5. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів: Наказ Міністерства фінансів України від 30.09.2003 року № 561 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=293623. (дата звернення 17.05.15). — Назва з екрана.
6. Методичні рекомендації щодо облікової політики підприємства: Наказ Міністерства фінансів України 27 червня 2013 р. № 635 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://buhgalter911.com/Res/Zakoni/MetodRek/metod_uchet_polit.aspx. (дата звернення 17.05.15). — Назва з екрана.
7. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» [Електронний ресурс] /Офіційний веб-сайт Верховної Ради України. – Режим доступу:http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_014. (дата звернення 17.05.15). — Назва з екрана.
8. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>. (дата звернення 17.05.15). — Назва з екрана.
9. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи»: Наказ Міністерства фінансів України від 18.10.1999 р. N 242 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99>. (дата звернення 17.05.15). — Назва з екрана.

References

1. Azarovska, Yu. Mizhnarodna praktyka ta vitchyznyanyy dosvid obliku neoborotnykh aktyviv [International practice and domestic experience in accounting of fixed assets]. Available at: <http://www.mnau.edu.ua/studentresearchjournal/studentresearchjournal021.pdf>.
2. Zhuk, V.M. (2010). Do problem stratehiji zaprovadzhennya MSFZ v Ukrayini [The problems of strategy implementation of IFRS in Ukraine]. *Accounting and Auditing*, 10, 16-22.
3. Kosovyts, L. (2008). Oblik osnovnykh zasobiv za MSFZ [Accounting for fixed assets under IFRS]. *Holovbukh*, 35, 17-23.
4. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrayiny "Metodychni rekomendatsiyi z bukhgalters'koho obliku

nematerial'nykh aktiviv" [Order of the Ministry of Finance of Ukraine "Methodical recommendations on accounting for intangible assets"], (2009), available at: <http://document.ua/pro-zatverdzhennja-metodichnih-rekomendacii-z-buhgalterskogo-doc4523.html>.

5. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy "Metodychni rekomendatsiyi z bukhgalters'koho obliku osnovnykh zasobiv" [Order of the Ministry of Finance of Ukraine "Methodical recommendations on accounting of fixed assets"], (2003), available at: http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=293623.

6. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy "Metodychni rekomendatsiyi shchodo oblikovoyi polityky pidpryyemstva" [Order of the Ministry of Finance of Ukraine "Methodical recommendations on accounting policies"], (2013), available at: http://buhgalter911.com/Res/Zakoni/MetodRek/metod_uchet_polit.aspx.

7. Mizhnarodnyy standart bukhgalters'koho obliku 16 "Osnovni zasoby" [International Accounting Standard 16 "Fixed Assets"]. available at: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_014.

8. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy "Polozhennya (standart) bukhgalters'koho obliku 7 «Osnovni zasoby»" [Order of the Ministry of Finance of Ukraine "Position (Standard) 7 "Fixed Assets"], (2000), available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.

9. Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy "Polozhennya (standart) bukhgalters'koho obliku 8 «Nematerial'ni aktyvy»" [Order of the Ministry of Finance of Ukraine "Position (Standard) 8 "Intangible Assets"], (1999), available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0750-99>.



УДК 657.1

JEL Classification M410

Городиський Микола

к.е.н, доцент кафедри бухгалтерського обліку та аналізу за видами економічної діяльності

Житомирський державний технологічний університет, м. Житомир, Україна

E-mail: gorodysky@mail.ru

Панченко Інна

к.е.н., доцент, бухгалтер-експерт

ТОВ "Ес.Сі.Ай.-Консалтинг", м. Житомир, Україна

E-mail: panchenko.inna777@gmail.com

ПІДХОДИ ДО ПОБУДОВИ МОДЕЛІ ОРГАНІЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ТА РИЗИКУ

Gorodysky Mukola

Cand. Sci. (Ekon), Associate Professor,

Department of accountancy and analysis by the types of economic activity

Zhytomyr State Technological University, Zhytomyr, Ukraine

E-mail: gorodysky@mail.ru